

54824

A M. KIR. FERENCZ JÓZSEF-TUDOMÁNYEGYETEM
DIÁKJÓLÉTI ÉS DIÁKVÉDŐ IRODÁJA.

JELENTÉSEK AZ 1932-33. TANÉVRŐL.

I.

A DIÁKJÓLÉTI ÉS DIÁKVÉDŐ IRODA
TIZEDIK ÉVI JELENTÉSE

KÖZZÉTESZI:

Dr. BUDAY ÁRPÁD

egyetemi ny. r. tanár,
a Diákjóléti és Diákvédő Iroda elnöke.

II.

A MENSA ACADEMICA (PUBLICA)
MÁSODIK ÉVI JELENTÉSE

KÖZZÉTESZI:

Dr. BERECZ JÁNOS

egyetemi ny. r. tanár,
a Mensa Academica (Publica)
intézőbizottságának elnöke.

SZEGED,
SZEGED VÁROSI NYOMDA ÉS KÖNYVKIADÓ RT.
1933.

I.

Jelentés a Diákjóléti és Diákvédő Iroda működéséről.

Folyó évi június 30-ával, vagyis azzal a nappal, mellyel az Egyetemi Diákjóléti és Diákvédő Irodának számadási éve zárul, a tizedik esztendő zárult ennek az intézménynek életében. Az alapozás munkáját *Dr. Szandtner Pál* végezte, ki hat éven át állott az Iroda élén, melytől Budapestre távozása miatt vált meg. Őt követte két évig *Dr. Fögel József*, majd amikor a Horthy-kollégium igazgatója lett, most két éve, az Egyetemi Tanács tisztelettel alólírottat állította az intézmény élére. Kezdetől fogva az Iroda szolgálatában áll *Kerner Irma* kisasszony, mint egyetlen alkalmazott, aki az ügykezelés számtalan ága-bogában teljes jártassággal, hiánytalan úgyszerettel és buzgalommal szolgálja az ifjúság érdekeit.

Az elmúlt 10. esztendő alatt teljesen kialakult az Iroda tevékenységének kerete, mely szerint a hozzáforduló *ifjúságot erkölcsi és anyagi támogatásban részesíti.*

Az *erkölcsi támogatás* azt jelenti, hogy az ifjak életükben előforduló minden elképzelhető esetben tanácsot, támogatást nyerhetnek: a tanulmányi ügyekben való tanácsadástól a gyermekük sorsáért aggódoó szülőkkel való levél- vagy szóbeli tárgyalásokig, a gondatlan szülőknek érdemes gyermekük iránti kötelességének teljesítésére való közbenjárásig. Azt, hogy e két határ között a segítségnek mennyi alkalma és módja adódik, nagyon nehéz volna, talán nem is lehet, pontosan részletezni.

Az *anyagi támogatás* módja, mivel annak határai korlátozottak, már könnyebben részletezhető, s megállapítható az is, hogyan alakult át. Ez az oka annak, hogy itt e kérdésekre

kissé részletesebben kitérünk, annak a jelentésnek az alapján, melyet a vallás- és közoktatásügyi Minisztérium épen most kíván tőlünk. Ez is hozzátartozik a tízéves fejlődés történetéhez.

Az Iroda megalakulásakor az volt a cél, hogy „*a tehetséges, de szegénysorsú ifjak a megélhetés gondjaitól mennél nagyobb fokban függetleníttessenek*”. Nem tudom, hogy a kezdő években, mikor az Iroda a hatóságok (népjóléti és közoktatásügyi kormányzat, menekültügyi hivatal, stb.), a társadalmi egyesületek és magánosok részéről sokkal hathatósabb támogatásban részesülhetett és részesült, — a hallgatók száma pedig a mainak kb. a fele volt — meg tudott-e felelni ennek a törekvésnek?

Az ellenben kétségtelen, hogy az utóbbi 5—6 évben ennek a célnak módosulnia kellett. Kezdetben azok szolgáltatták a megsegítendő ifjak túlnyomó részét, akik a megszállott területekről menekültek ide, illetőleg a háborúból visszatérve — természetesen — a szintén menekült egyetem eresze alá húzódtak. Ma már ezek mind kevesebben vannak, és azok is jórészt még a régiékből valók; — majdnem 90 százalékuk most tette utolsó szigorlatait. Amióta a megszállott területeken lakó magyarság vezetőinek sikerült elfogadtatniok azt az elvet, hogy az ottani magyarság minden tagja akkor teljesíti igazán kötelességét fajával szemben, ha a helyén marad, s ott küzd meg a bajokkal, — mind kevesebb a megszállott területről való hallgató.

Ellenben ugyanakkor nagyon megszorodott a támogatásra szoruló hazai ifjak száma. Ami a rohamos gazdasági romlással van összefüggésben. Végeredményben ezzel függ össze az is, hogy a középiskolát végzettek közül sokan, nem tudván másként elhelyezkedni, az egyetemre jönnek, holott kedvező kereseti viszonyok mellett ezt nem tennék. Az egyik tiszteletreméltó oka ennek az a remény, hogyha — bármilyen nyomorúságos viszonyok között is — elvégzik az egyetemet, magasabb formai képesítésükkel inkább remélik az elhelyezkedés lehetőségét, legalább olyan kis állásokban, melyek elnyeréséhez az egyetemi végzettség egyébként nem kötelező. Másik nem kevésbé komoly ok az, hogy az ilyeneknek egyetemre jövetelét maguk a szülők is szívesen látják, mert félnek foglal-

kozás nélkül otthon maradó gyermeküknek elzüllesztől. S ki tagadhatná, hogy ez az aggodalom jogos?

Viszont azonban az is természetes, hogy ilyen módon sok olyan ifjú kerül az egyetemre, akinek a tudomány nem lelki szükséglete és még több olyan, aki nem vetett eléggé számot azzal, hogy vajjon anyagilag bírja-e a költségeket? Sokan abban bizakodnak, hogy: „Majd csak lesz valahogy!” Vegyük hozzá még azt is, ami az utóbbi években elég gyakran előfordult, hogy amikor a gyerek az egyetemre jött, a család még jómódú volt; időközben azonban teljesen tönkrement. A tanulmányaiban szépen vagy legalább kielégítően haladó ifjúra tehát az a szerencsétlenség vár, hogy tanulmányait félben kell hagynia. Hogy az ilyen helyzet, melybe önhibáján kívül jut, az illető lelkében milyen végzetes gondolatokat, eltévelyedéseket okozhat, nem nehéz elképzelni. Hacsak a Diákvédő Iroda nem lép fel erkölcsi és anyagi támogatásával.

Számolni kell végül az Iroda feladatainak mérlegelésénél, hogy egyes közalkalmazottak (közigazgatási tisztviselők, felekezeti tanárok és tanítók, stb.) az utóbbi időben nem kapták rendesen fizetésüket, viszont tanuló gyermekeiknek bizonyos díjakat határidőre kellett fizetniök. A gazdasági romlás az oka annak is, hogy egyetemi hallgató ma csak kivételesen juthat magántanítványokhoz. Hiszen mind kevesebb szülő van abban a helyzetben, hogy magántanítót fogadjon, s akik tehetik, azok bőven válogathatnak okleveles, sőt állásban lévő tanárok közt. Vagy egy másik majdnem mindennapi eset:

Több hallgatónk azzal vélt magának némi létalapot teremteni, hogy levante-oktatást vállalt. Őszinte örömmel láttuk ezt és amikor szükség volt reá, magunk is szívesen jártunk közbe; hiszen ilyen módon nemcsak valamelyes keresetre nyílt alkalom, hanem leendő élethivatásukra megbecsülhetetlen tapasztalatszerzésre is. Mintegy másfél év óta aztán mind gyakoribb az a panasz, hogy a községeknek nem lévén pénzük, a levante-oktatók sem kapnak — néha hónapokig — fizetést. Tandíjat, vizsgadíjat, laboratóriumi díjat azonban határidőre kell fizetni, annál inkább, mert a nagyon lecsökkentett javadalmú egyetemi intézetek ugyancsak reá vannak utalva ezekre a díjakra.

Hosszú sorát lehetne még felsorolni azoknak az okoknak,

melyek miatt jóra való, támogatásra érdemes, mert jó magaviseletű és jóelőmenetelű ifjak, váratlanul, saját hibájukon kívül támogatásra szorulókká válnak. De nem részletezzük tovább. Hiszen az elmondottak után sem nehéz elképzelni, mennyi szívszorongást, keserves vagy beletörődött panaszt, visszafojtott és előtörő könnyet jelent mindez, amit bizalommá, megnyugvássá, reménykedő mosollyá, életerővé, esetleg életmehosszabbítássá, becsületmegtartóvá változtatni az Iroda feladata! Annak az Irodának, mely már nem is igen álmodhat arról, hogy „a megélhetés gondjaitól függetlenítse“ a tehetségesebbeket sem, hanem meg kell elégednie azzal, ha anyagiilag az „utolsó szalmaszál“ szerepét betöltheti és ezt megtölthetja sok-sok szerető biztatással, jószándékú erkölcsi támogatással.

Az elmondottak szabják meg az Irodára háramló feladatokot az anyagi támogatás terén. E feladatoknak az Iroda *segélyek és kamatmentes kölcsönök nyújtásával* igyekszik megfelelni.

A *segélyek adományozásának* főfeltétele, hogy az arra rászorult tanulmányi eredményével méltó is legyen reá. Az, aki a tudománykarok által a tandíjmentességre megállapított feltételeknek meg nem felel, legfeljebb orvosi és gyógyszer-segélyt, esetleg cipőtalpalási vagy ruhajavítási segélyt kaphat. Azzal a meggondolással, hogy ha a szegény beteg, — nem hagyhatjuk elveszni, még ha nem is jótanuló, épen oly kevéssé járhat latyakos vagy hideg időben lyukas talpú cipőben, mert akkor megbetegszik és az orvos vagy gyógyszer többbe kerül, mint a cipő megtalpalása. A szokásos nyomorenyhítő vállalkozások szintén ilyen elvek szerint működnek. Ugyancsak enyhébb, *de nem túlzottan enyhe* elbírálást alkalmazunk a hadiárváknál és némileg a hadiörokkantak, valamint 5—10 tagú, illetőleg 3—4 gyermeket közép és felső iskolákban taníttató családok gyermekeinél. Arról, hogy miért és mely határig látjuk indokoltnak ezeknél a bőkezűbb támogatást, már mult évi jelentésünkben szólottunk.

Segélyt adtunk: beíratkozási díjra és tandíjra, vizsgára, szigorlatra, laboratóriumi díjakra (ez évben: 19.267 P 98 fill.), ellátásra (lakás-élelem ez évben: 7.510 P 95 fill.), ruházatjavításra, orvosi kezelésre és gyógyszerre (ez évben: 697 P 21 fill.),

továbbá a közel vidéken lakó és onnan bejáró hallgatóknak havi bérletjegy váltására (ez évben: 387 P 90 fill.).

Amennyiben kaptunk, természetbeni ruházatot is adtunk. Évi jelentéseinkből megállapítható, hogy eddig a népjóléti, illetőleg tavaly a belügyminisztériumtól kaptunk ruhákat és mindkét nembeli ifjaink számára cipőket. Az idén is kértünk, de kérésünk nem volt teljesíthető. Néhány jóakarónk, kiknek nevét külön felsoroljuk, adott használt ruhát, rendesen úgy rendbeszedve, hogy nekünk még azért sem kellett fizetnünk. Ez természetesen elenyésző csekélység volt ahhoz képest, amit pl. tavaly kiosztottunk, főleg a belügyminisztérium jóvoltából. Néhány esetben lehetetlenség volt kitérnünk az elől a kérés elől, hogy a végképpen lerongyolódott hallgatót új ruhához segítsük. Ennek a néhány új ruhának a beszerzési árából és a meglévő ruhák javítására adott segélyből tevődik össze az a 461 P 50 fillér, melyet alább kimutatunk.

Már mult évi jelentésünkben említettük, hogy kérésünkre az orvostudományi kar tudományos segédszemélyzete vállalta, hogy az utalványunkkal jelentkező betegeket ingyen kezeli. Dr. Ajtay Gyula belgyógyászati tanársegéd pedig azt, hogy készkiadásai megtérítése fejében a lakásukon betegen fekvő egyetemi hallgatókat meglátogatja. Kedves kötelességünk, hogy ezért mindazoknak, kik áldozatos lélekkel az ifjúság javát munkálják, hálás köszönetet mondjunk. Ezek: Dr. Berecz János nyilv. r. tanár úr, Dr. Ajtay Gyula, Dr. Berkessy László, Dr. Lajos Sándor, Dr. Kolb Endre tanársegéd urak, Dr. Treer József magántanár úr, Dr. Falta László, Dr. Tokay László, Dr. Troján Emil, Dr. Kirschbaum Jenő, Dr. Fejér Gyula és Dr. Karácsonyi Aladár urak. Összesen 256 drb. utalványt adtunk ki, mégpedig 66 belgyógyászati, 98 bőrgyógyászati, 17 sebészeti, 68 szemészeti, 4 fogászati és 1 ideggyógyászati kezelésre. — Sikerült megállapodást létesítenünk a szegedi gyógyszerésztestülettel, mely szerint tagjai *Expediatio Simplex* jelzésű utalványainkat úgy számlázzák, mint a Társadalombiztosító Intézetét.

Nem adtunk segélyt az idén sem tankönyvbeszerzésre. Nem pedig azért, mert van *Tankönyvtárunk*. Ebből minden rászoruló hallgató kaphat — a lehetőség szerint — tankönyvet, művenként 50 fillér használati díj fejében. Nagyon szegény és

jótanuló hallgatóknak e díjat is elengedjük. Nem volna tehát méltányos egyeseknek tankönyvsegélyt adni, hogy aztán — mikor már nincs szükségük reá, esetleg elébb is — eladják a könyvet, s a kapott pénzt arra költsék, amire akarják. Helyes az, hogy a szükséges könyveket magunk szerezzük be és kölcsönképpen bocsássuk a rászorulóknak rendelkezésére. Ebben az évben 118 drb. tankönyvet szereztünk 1105 P 47 fillérért. A Tankönyvtárból 573 hallgató vett ki 1480 művet, 1821 kötetben. A könyvtárat ebben az évben is Dr. vitéz Széchenyi Sándor egyetemi könyvtártiszt úr kezelte elismerésre és hálára méltó buzgósággal.

Kölcsönt kaptak: azok a jobbmódúak, akik igazoltan hibájukon kívül jutottak szorult helyzetbe, azért, hogy határidőre szóló, elsősorban egyetemi kötelezettségeiknek eleget tehesse nek; továbbá azok a nem egészen szegények, akik pl. e miatt nem kaptak tandíjmentességet, vagy nem teljeset (az utóbbi időben igen korlátozott százalékarány miatt) és egyszerre kifizetni az egészet nem, ellenben az Iroda által nyújtott kölcsönt részletekben törleszteni tudták. Előfordult eset: egy tisztviselőnek van havi 290 P fizetése. Két egyetemi hallgató gyermeke kap fél tandíjmentességet; fizetniök kell tehát 182 pengőt a beiratkozási (mellék-) díjjal együtt. Minthogy még középiskolás gyermek is van, csak 82 pengőt tud előteremteni. Az Iroda ad kölcsön 50—50 pengőt, melyet havi 10—10 pengővel törlesztenek. — Vizsgadíjat „*egyelőre*“ *mindenkinek* (aki igazoltan rászorult) *kölcsön adunk*. Ebből a vizsga eredményéhez és az illető anyagi helyzetéhez képest utólag írunk le segélyként egy részt. Így kell eljárunk azért, mert *nem közérdek* az olyan „eredmény“, hol az illető megbukik vagy csak épen átmegy. (Ami könnyen megtörténhetik.) Ilyennel az illető meg lehet elégedve (az az ő magánügye), de a köz érdeke nem kívánja az ilyenek támogatását. „Elégséges“ eredménnyel senki sem kaphat segélyt, legyen bármilyen szegény. Az ilyen legfeljebb kölcsönt kaphat, de azt is csak igazolt *végző szükség esetén*; vagy néhány napra szóló utalványt a Mensa Academica Publicára, illetve cipőtalpalásra, orvosságra. *A tanulmányi eredményt feltétlenül megköveteljük*. — Végül kölcsönt adtunk olyanoknak, akik ösztöndíjasok voltak, de mivel ösztöndíjaik a félév végén utalványoztattak, s addig is élniök kellett, méltó

tányos volt, hogy legalább előleget kapjanak reá. Az Iroda kezelte azonkívül a *Szeged-városi gőzfürdő* kedvezményes jegyeit, kiadta a *mozgókép-színházak ingyenjegyeit, lakásnyilvántartást* vezetett és bocsátott az ifjúság rendelkezésére, — szóval kezelt és gondja volt minden olyan ügyre, amivel az ifjúság méltó megélhetését előmozdíthatta.

Itt ragadjuk meg az alkalmat, hogy az ifjúságunknak nyújtott kedvezményekért hálás köszönetet mondjunk a *városi gőzfürdő*, valamint a *mozgókép-színházak igazgatóságainak*.

Meg kell még említenem, hogy készpénzt csak akkor adunk a hallgató kezébe, ha az elkerülhetetlen; ami elég ritka eset. Egyébként *utalványt* kap a quaestori hivatalhoz, a tudománykarokhoz, menzára, lakásadóhoz, orvoshoz, gyógyszer-tárhoz, cipészhez, kereskedőhöz, stb. Így elkerüljük azt, hogy a pénz „cigányútra“ kerüljön és már csírájában elfojtjuk azt a törekvést, hogy a kölcsönkért pénz esetleg kifogásolható célra használódjék fel. Talán még így sem „száz százalékban“, de 95 százalékosan mindenesetre; s az *emberi* törekvésnek ennyivel joga van megelégedettnek lennie. Nagyon komoly meggyőződésünk, hogy ifjúságunk túlnyomóan nagy többsége sokkal komolyabb annál, semhogy ilyen visszaéléstől félnünk kellene. Mégis jó ez a módszer, mert „az ördög soha sem alszik“, mint a szóbeszéd mondja; ez a mód pedig megőrzi a kísértésektől.

Még csak azt kell megemlítenünk, hogy az egyetemi hallgatók segélyezése tekintetében ebben az évben is szorosan együtt működünk az összes helybeli egyházakkal és társadalmi egyesületekkel úgy, hogy ezek kizárólag a mi megkérdezésünkkel, illetőleg a mi közvetítésünkkel nyújtanak egyetemi hallgatóknak támogatást. Így kerüljük el azt, hogy egyes „élelmések“ a köz támogatását aránytalanul és érdemtelenül vegyék igénybe.

Mint kimutatásunkból kitetszik, egyes ilyen intézmények nemcsak véleményünket kérik ki, hanem a megállapított összeget is nekünk adják át az illetőnek való utalványozás végett. A jövőre nézve hasonló megállapodásunk van az itteni református egyházzal is, melynek vezetősége ebben a tanévben 39 egyetemi hallgatót 1484 P összeggel támogatott, oly módon, hogy — mindig tudtunkkal! — 31 esetben egyszeri se-

gélyt nyújtott, 8 hallgatót pedig egész tanéven át rendszeres havi segélyben részesített.

Itt kell megemlékeznünk a tőlünk független, de egyetemi diákjóléti célokat szolgáló intézményekről. Ebben az évben két új ilyen célú intézmény keletkezett. Az év elején nyílt meg a *Luther Otthon*, melyet az Egyetemi Luther Kör létesített, a Nemestakács-utcában 18 fiú, a Szentháromság-utcában 8 leány hallgató részére. Itt a hallgatók havi 15—13—10 és 6 P 50-ért kaphattak lakást, fűtést, világítást, takarítást és ágynemű mosást. Hasonló törekvés már régebb óta megvan a szegedi reformátusoknál is. A megvalósulás felé első lépésként az egyház Kárász-utcai házában szeptemberben nyílik meg az új Otthon, egyelőre 10 hallgató számára. Remény van reá, hogy pár éven belül ez is jelentős diákjóléti intézménnyé fejlődik.

Végül megemlíjük, hogy a „Turul“ bajtársi Szövetség új otthonában tagjai számára étkezőt rendezett be, melyben havi 24 pengőért szolgálnak ebéddel és vacsorával.

*

Mellékelten bemutatjuk azoknak névsorát, akik pénzzel vagy természetbeni adományokkal igyekeztek Irodánk támogatására, illetőleg egyetemi hallgatóknak szánt adományaikat a mi közvetítésünkkel juttatják el az illetékeseknek.

A) Pénz-adományok:

	P
A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumtól Bolyai-intézet math. hallgatóinak gyűjtéséből az elhunyt Haár prof. úr koszorújára szánt összeg többlet címén — — — — — — — — — —	6500—
DMKE és Délvidéki Otthon együttes adományai összesen: — — — — — — — — — —	9—
Deér József dr. prof. úr adománya koszorúmegváltás címén — — — — — — — — — —	4615—
Egyetemi Tanács határozatából az 1931—32. tanévi tart. alapból — — — — — — — — — —	10—
Erdélyi Férfiak Egyesületének Szegedi Csoportja —	448 28
Farkas Béla dr. prof. úr adománya — — — —	75—
Imre Sándor dr. prof. úr adománya — — — —	40—
Jankovich László dr. prof. úr adománya — — — —	74 66
	20—

Átvitel: 11791·94

	Áthozat:	11791·94
Jog- és államtudományi Kar adományai összesen:		885·—
Kiss Albert dr. egyetemi tanácsos úr adománya —		5·76
Lagemann Walter bölcsészeti vendéghallgató látogatási igazolványdíja címén befizetett — —		26·—
Mester János dr. prof. úr adománya — — — —		22·50
Mieghoe adománya izr. hallgatók vizsgadíjsegélyére		75·—
Magukat megnevezni nem akarók kisebb adományaiból — — — — — — — — — —		6·—
Nyitray Tibor math. hallg. adománya — — —		5·—
Orvoskari dékáni hivataltól Kecskeméti Tibor vendéghallgató látogatási igazolványdíja címén —		20·40
Pettykó János főtanácsos úr adománya — — —		12·—
Szeged-belvárosi r. kat. Egyházközség adománya összesen: — — — — — — — — — —		215·—
Szeged-Csongrádi Takarékpénztár adománya — —		70·—
Szegedi kir. Közjegyzői Kamara adománya — —		150·—
Szent József Akció adománya — — — — —		300·—
Az egyetemi tanári testület adománya — — — —		2400·—
Tanárvizsgáló Bizottságtól vizsgadíj-megtérítések címén — — — — — — — — — —		190·—
Vargha László dr. R.-T. vezérigazgató úr (Budapest) adománya összesen: — — — — —		200·—
Várnay Dezső vezérigazgató úr adománya — — —		20·—
	Összesen:	16394·60

B) Természetbeni adományok:

- Dr. Buday Árpádné ömértósága ajándéka: 2 pár haszn. magas férfi cipő és 2 pár haszn. barna félcipő.
- Dr. Buza László prof. úr ajándéka: 1 drb. haszn. téli kabát és 1 pár haszn. férfi cipő.
- Dr. Förster Aurél prof. úr adománya: 1 öltözet haszn. férfi ruha.
- Dr. Györffy István prof. úr adománya: 1 öltözet haszn. férfi ruha.
- Dr. Heller Erik prof. úr adománya: 1 öltözet haszn. férfi ruha, 1 nadrág.
- Dr. Heller Erikné ömértósága ajándéka: 1 frakk 2 drb. mellényel.

- Dr. Pettykó János egyet. főtanácsos úr adománya: 2 pár haszn. félcipő.
- Dr. Riesz Frigyes prof. úr ajándéka: 1 drb. haszn. meleg felöltő.
- Dr. Cs. Sebestyén Károly múzeumi igazgató h., egyetemi m. tanár úr adománya: 1 drb. fekete csikos nadrág.
- Dr. Vargha László R.-T. vezérigazgató úr adományai: 2 ölt. haszn. vászon ruha, 3 pár vászon cipő, továbbá 2 rend haszn. férfi ruha, 1 drb. haszn. nadrág és kis kabát, 1 drb. sál, 1 haszn. tavaszi felöltő, 2 pár haszn. barna félcipő, 2 pár fekete fércipő és 2 drb. haszn. meleg felöltő.
- Várnay Dezső vezérigazgató úr ajándéka: 2 pár haszn. férfi cipő.
- A *Belvárosi* Mozgósínház és a *Széchenyi* Mozgósínház igazgatósága a tanév folyamán szegénysorsú egyetemi hallgatók részére: 780 drb. ingyenjegyet engedélyezett, melyekre az utalványt Irodánk szolgáltatta ki.

Illesse ifjúságunk nevében hálás köszönetünk mindnyájukat, hogy nemes szívük sugallatára hallgatva, a mai nehéz viszonyok és a jótékonyági egyletek és akciók rohamai közt is tudtak ifjúságunknak támogatást juttatni.

Legnagyobb összeggel szerepel a *vallás- és közoktatásügyi minisztérium*. Újabb ok arra, hogy őszinte hálánkat tolmácsoljuk úgy *Hóman Bálint* miniszter úr önmagyméltóságának, mint *Szily Kálmán* államtitkár, *Dr. Flandorffer Pál* miniszteri tanácsos urak önméltóságaik, továbbá *Fülei Szántó Endre* és *Olay Ferenc* miniszteri előadó uraknak. Az eddigieknél is nagyobb összeggel járult szegénysorsú hallgatóink támogatásához a *DMKE* és a *Délvidéki Otthon*. Pedig egészen biztosan tudjuk, hogy nekik is nehéz a soruk. Valahányszor összeülünk a folyamodványok elbírálására, mindig megállapítjuk e tényt, s a végén mégis a kimutatásban közölt jelentős összeg kerül ki. Mert a két intézménynek minden tagja egyetért az áldozatos segíteni akarásban. Ezt a szellemet velünk szemben *Dr. Somogyi Szilveszter*, *Dr. Buócz Béla*, *Dr. Horger Antal*, *Unterreiner József* és *Török Sándor* urak képviselik, de mikor nekik hálás köszönetet mondunk, ez szól a két egyesület minden tagjának.

Évről-ávre fokozódik hálánk a Szent József Akció jóságos

gondosságáért, mellyel ez idén is eljuttatta hozzánk adományát. Hálánk közvetítésére *Dr. Somogyi Szilveszterné* öméltóságát kértük, aki igazán meg nem hálálható érdeklődéssel és támogatással kíséri munkánkat.

Dr. Varga László Rt. vezérigazgató úr azzal tetőzte be eddigi támogatását, hogy néhány évre előre kijelentette, hogy részben értékes jogi szemináriumi dolgozatok jutalmazására, részben az Iroda általános céljaira fog pár száz pengőt rendelkezésünkre bocsátani. Az ő neve a természetben adományozók közt is szerepel. Ezért és azért is hálánkat ismételhjük.

A *Szeged-Csongrádi Takarékpénztár* adományáért *Dr. Kozma Ferenc* kormányfőtanácsos, vezérigazgató úrnak, a MEFHOSz tb. tagjának, a *Szegedi Közjegyzői Kamara* adományáért *Dr. Jedlicska Béla* elnök úrnak fejezzük ki hálás köszönetünket.

Az egyetem tanári testülete mint minden évben, az idén is testületileg járult hozzá a Diákvédő Iroda költségeihez. — Külön hálával kell megemlékeznünk a Jog- és Államtudományi Kar külön adományáról. A középiskolai Tanárvizsgáló Bizottság olyan esetekben, mikor a segélyre méltónak bizonyult vizsgázó vizsgadíjmegettérítést kapott, ezt az illető javára hozzánk juttatta el. Nehány tanártársunk, kiket a felsorolásban névszerint megemlítettünk, a testületi adományon felül, külön adománnyal támogatta Irodánkat. — Úgy ők, mint a felsorolásban említett jótévedők fogadják hálás köszönetünket. Tettük annak bizonyossága, hogy nemcsak velünk éreznek, hanem áldozatos lélekkel hozzá is járulnak céljaink megvalósításához.

A köszönetek során utolsónak maradt Egyetemünk Tanácsa, mely természetesen éber figyelemmel kísérte Irodánk működését. Úgy a Tanács, a testület, mint annak egyes tagjai számtalan bizonyosságát adták az Iroda nagy céljai iránt való áldozatkészségüknek. Külön is meg kell emlékeznünk *Dr. Schmidt Henrik* Rector Magnificusról, akiről megtudtuk, hogy Irodánk megkerülésével titokban segített több hallgatón. Nem számított arra, hogy néha a jó cselekedetek is napfényre kerülnek. Akkor azzal igyekezett „megengesztelni“ bennünket, hogy minden módon „juttatott“ intézményünknek. E jelentés írójának valósággal lelki gyönyörűség volt látnia, hogy az egyetem Rectora nemcsak hivatalosan érdeklődik az Iroda tevékenysége, segítőképessége iránt, hanem maga is folyton azon

töpreng, hogyan lehetne segíteni. És épen nem eredménytelenül; pl. intézkedésére a rectori hivatal által kiadott oklevél-másolatok díjának egy részét, a Rector által hallgatókra és alkalmazottakra kirótt rendbirságokat, — egy idő óta Irodánk kapja. Ezek mellett az intézményes rendelkezések mellett minden alkalmat megragadott támogatásunkra, s ezzel jelentős összegeket juttatott nekünk. Az ilyen odaadó támogatás meghálálására csak azért elég a „köszönjük“ kifejezés, mert nincs más a szótárban, s mert az ilyen önmagában hordja az elismerést is.

Nem folytatjuk tovább a felsorolást: mindenki, aki lelke sugalmát követve tehetsége szerint hozzájárult a szegény egyetemi ifjúság támogatásához, jót cselekedett. Az Isten áldja meg érte!

Bemutatjuk még az 1932—33. tanévi zárszámadásunk adatait.

Bevételezett az Iroda az 1932—33. tanévben:

	P
előző évi maradványból — — — — —	668·31
pénzbeli adományokból — — — — —	16394·60
az egyetemi ifjúsági járulékokból — — — — —	15518·—
viisszaízetett kölcsönökből — — — — —	11542·50
átmeneti kölcsönök, letétek és egyéb bevétel — —	<u>9640·14</u>
összesen:	53763·55

Kiadott az Iroda az 1932—33. tanévben:

élmezési segélyekre — — — — —	3874·95
lakbérsegélyekre — — — — —	3636·—
ruházati segélyekre — — — — —	461·50
tan- és vizsgadíjakra — — — — —	19267·98
tankönyvtár gyarapítására — — — — —	1105·47
gyógykezelési segélyekre — — — — —	697·21
úti segélyekre — — — — —	387·90
kamatmentes kölcsönökre — — — — —	17963·20
jutalom- ill. munkadíjakra — — — — —	1319·65
ifjúsági egyesületeknek — — — — —	40·—
nyomtatvány és írószerekre, felszerelésre — —	237·20
portóköltésekre — — — — —	<u>181·78</u>

Átvitel: 49172·84

	Áthozat:	49172·84
átmeneti kölcsönök, lelétek visszafizetésére	— —	3813·50
egyéb kisebb kiadásokra	— — — —	96·48
maradvány az új tanévre átvive	— — — —	<u>680·73</u>
	összesen:	53763·55

Segélyezésben részesült:

joghallgató és szigorló	— — — — —	262	folyamodó
orvostanhallgató és szigorló	— — — — —	188	„
bölcsészettanhallgató	— — — — —	106	„
math. term.-tud. kari hallgató	— — — — —	83	„
gyógyszerésztanhallgató és szigorló	— — — — —	26	„
polg. isk. tanárjelölt hallgató	— — — — —	60	„
Apponyi-kollégista	— — — — —	<u>2</u>	„
	összesen:	727	folyamodó

A végösszegek fájdalom jóval kisebbek a mult éviéknél. Ennek főoka, hogy a vallás- és közoktatásügyi Miniszter úrnak ebben az évben mindössze 6500 pengőt volt módjában utalványoznia a tavalyi 29.000 pengővel szemben; 500 pengőt ebből is a Horthy-kollégiumnak adtunk át. Minthogy azonban elutasíthatatlan szükségsek merültek fel az év végén a zárlat készítésekor 4964 P 29 fillér adóssággal voltunk kénytelenek zárni az évet. *Hála Istennek azóta ennek teljes fedezete rendelkezésünkre áll.*

Abban, hogy az évet aránylag kedvező — mindenesetre reményünkön felüli — eredménnyel zárhattuk; nagy része van annak, hogy kedvező volt a kölcsönök visszafizetési aránya. Erre büszkék is vagyunk. Az adósmorál napjainkban nem valami magas fokon áll. Mikor az államok nem fizetnek, egyesek is hajlandók követni a példát. Csakhogy míg más vonatkozásban a magas kamatláb indok vagy ürügy lehet a kibúvársra, nálunk ilyesmire nem lehet hivatkozni, *mert mi nem szedünk kamatot.* Mindent elkövetünk azonban, hogy adósainktól, ha apró részletekben is, behajtsuk követeléseinket. Gyakran találkozunk sziklaszilárd ellenállással, de mi akkor sem engedünk. Ebben a fellépésünkben talán az anyagi szempontnál is fontosabbnak tartjuk az erkölcsi szempontot, holott az előbbit is

nagyon fontosnak ítéljük. Természetesen tévesen ítélné meg eljárásunkat az, aki azt hinné, hogy lehetetlent kívánunk, hogy az Iroda segítségével diplomához jutottakat végzettségükkor lehetetlen követeléssel tönkre tesszük. Ez olyan eljárás volna, mint a kanibálóké, kik elfogyasztásra szánt embertársukat elébb felhizlalják. Világos, hogy mi ilyet nem teszünk. De nem is borulunk le hódolattal a varázsige előtt, hogy: „Kérem nem tudok fizetni!“ *Bármilyen apró részletben, — fizetni kell!* Ez a magyarázata annak, hogy — mint a 17. old. *összesített ki-mutatásból kitűnik* — az utóbbi évekhez képest a visszafizetett kölcsönök aránya kedvezőbb, mint a gazdasági válság óta bármikor.

Az Iroda szeptember 1-től június hó 30-ig az ünnepnapok kivételével mindennap 8—2 óráig állott a hozzáfordulók rendelkezésére. Az elnök-professzor mindennap legalább 1, rendszeren 2, forgalmasabb (beíratkozások, vakáció előtti és utáni napok) időszakokban több órát töltött az Irodában; minden kérést maga hallgatott meg és intézett el érdemileg. A nagy vakációban is minden nap tartunk hivatalos órákat.

Az a tény, hogy az iktatott ügyek száma pontosan 2886, a pénztári napló tételszáma: 3505 volt, csak sejteti az adminisztráció méreteit. Vegyük hozzá a fürdő és mozgószínházi jegyek kiadását, lakásnyilvántartó vezetését, a diáksegélyző bélyegek eladását és elszámolását, a különféle adományokról az adományozók számára készült külön elszámolásokat, a segélyek, kölcsönök és törlesztések nyilvántartását. Mindezt a valóban hatalmas munkát, hozzászámítva mindenféle elgondolható felvilágosítás-kérést, — mind Kerner Irma kisasszony, az Iroda vezetője látta el, lelkiismeretesen és pontosan. Az ifjúság nálunk megforduló tagjaink tisztelete egészíti ki a munkásságáért őt megillető elismerést. A különféle nyilvántartások vezetésében segítségére volt — az Irodától nyert tanulmányi segély viszonzásaképpen — Dutkay István jogszigorló úr.

Szegeden, 1933. július hó 6.-án.

Dr. Buday Árpád
egyetemi ny. r. tanár,
az Egyetemi Diákjóléti és Diákvédő Iroda
elnöke.

Összesített kimutatás

a m. kir. Ferencz József Tudományegyetem Diákjóléti és Diákvédő Irodája által fennállása óta nyújtott anyagi támogatásról.

Tanév	Hallgatók száma (I. és II. félév közép-arányosa)	K i a d a t o t t													Vissza-fizetett kölcsön		Jegyzet
		s e g é l y						k ö l c s ö n			Pénzsegély és kölcsönben részesült						
		hallgató-nak	P 1)	f	2) rend ruha	2) pár cipő	szén mm	hallgató-nak	P	f	hallgató-nak	P	f	Tankönyvtárt igénybe vette hallgató	P	f	
1923—24	1122	157	2378	40	—	—	—	113	2074	30	269	4452	70	128	1192	74	<p>¹⁾ A papirkorona összegeket 12500:1 arányban számítottuk át</p> <p>*7 vég vászonból fehérenmű készült.</p> <p>²⁾ A ruha és cipőadományokban csak az új darabok szerepelnek; ellenben hiányoznak azok a magánosoktól származó adományok, melyeket teljesen rendbeszedve és átalakítva osztottunk ki.</p>
1924—25	1062	378	19036	80	*60	60	—	206	15393	72	584	34430	52	262	12572	84	
1925—26	1062	538	27932	32	95	101	50	223	15517	91	761	43450	23	269	11163	43	
1926—27	1168	579	25366	64	50	50	50	387	15702	60	966	41069	24	390	10711	96	
1927—28	1295	405	24710	67	30	75	50	270	16136	—	675	40846	67	643	12019	44	
1928—29	1455	371	22453	89	30	60	50	246	14358	04	617	36811	93	541	12266	79	
1929—30	1765	453	20940	68	30	60	—	356	16203	—	809	37143	68	635	8930	87	
1930—31	2011	438	22034	08	25	50	—	508	26139	38	946	48173	46	609	13108	85	
1931—32	2097	518	40822	18	25	50	—	557	27789	40	1075	68611	58	586	9897	66	
1932—33	2052	491	29431	01	—	—	—	468	17963	20	959	47394	21	573	11542	50	
Összesen	15089	4327	235106	67	345	506	200	3334	167277	55	7661	402384	22	4636	103407	08	

II.

Jelentés a Mensa Academica (Publica) működéséről.

Egyetemünk legfiatalabb diákjóléti intézményének a Mensa Academica (Publica-)nak 1932/33. *(második) tanévi működéséről* tisztelettel jelentem az alábbiakat:

Az intézmény az Egyetemi Tanács által kiküldött és múlt évi jelentésünkben név szerint felsorolt tagokból álló Mensabizottság által meghatározott szellemben, a *Dr. Berecz János* elnöklete alatt kiküldött s *Dr. Fögel József*, a Horthy-kollégium igazgatójából és *Dr. Buday Árpád*, a Diákjóléti és Diákvédő Iroda elnökéből álló *intézőbizottság* vezetése alatt működött. A szükséges helyiségeket az idén is a Horthy-kollégium bocsátotta rendelkezésre, teljesen díjtalanul; az alábbi kimutatásban szereplő 1400 pengő kizárólag a víz- és villanyfogyasztásnak közös megállapodással méltányosan megszabott ellenértéke. Az étkezési jegyek kiadását és elszámolását *Dr. Bálint Alajos* egyetemi tanársegéd, titkár-pénztáros, a felügyeletet és ellenőrzést *Dömötör Gyula* szigorló orvos végezték dicséretre méltó odaadással és olyan eredménnyel, hogy — kizárólag az ő messzemenő gondosságuk következtében — nemcsak a költségvetési tervezetünkben fenyegető hiányt sikerült eltüntetnünk, hanem még elég jelentős megtakarítás is mutatkozik. Nagy szolgálat ez olyan intézménynél, melynek egyedüli anyagi alapja a hallgatóktól szedett (félévenként 6 pengős hozzájárulás), s amelynek támogatására ezzel szemben napról-napra többen számítanak. Ilyen körülmények között az ő buzgóságuk, mellyel filléres, senki kárára nem menő gondossággal számottevő összeget takarítottak meg, külön elismerést érdemel. Kívált, ha tekintetbe vesszük, hogy a jövő tanévben a Tektetes Egyetemi Tanács határozatából a Horthy-kollégium-

nak átadandó összegek miatt, az eddigi hozzájárulás hallgatónként és félvévenként 80, ill. 70 fillérrel csökkenni fog. Ez a csökkenés az egyetem 2000 hallgató létszámát véve alapul, nekünk félvévenként 1500—1600 pengős veszteséget jelent a jövőben.

Az élelem-szolgáltatást az idén is az Egyetem Gazdasági Hivatalának *Dr. Mészáros Gábor* egyetemi m. tanár vezetése alatt működő Élelmezési Osztálya végezte kifogástalanul és teljes önzetlenséggel; utóbbinak bizonyítéka az, hogy a tanév végén az Élelmezési Osztály a maga megtakarításaiból pótolja az edényekben beállott hiányokat. Az étlapokat az ifjúság képviselőinek bevonásával, azok kívánságainak lehető teljesítésével állapították meg. Ha valami jogos panasz merült fel, azt azonnal orvosolták úgy, hogy az Intéző-bizottság tagjaiig sohasem jutott el semmi elégedetlenség, ilyenről foglalkoznunk nem kellett.

Az élelem-szolgáltatás az első félévben szeptember 19-től december 20-ig, a második félévben januárius 19-től június 5-ig tartott. Azok, akik a két tanfélév közti szünetben, illetőleg június 5-ike után június 20-ig igazoltan kénytelenek voltak Szegeden maradni, a jelzett időben is kaphattak ételmet. Még pedig nemcsak a teljes fizetők, hanem a kedvezményesek is. Az ilyen módon a kedvezményeseknél a költségvetésünkkel szemben mutatkozó túlkiadást azokból a maradványokból fedeztük, melyek a megállapított, de igénybe nem vett kedvezményeknél mutatkoztak. Mert, mint alább kitűnik, tőlünk független okokból ilyenek is akadtak.

Az étkezők átlagos létszáma 230 volt. Az első félévben 277, a másodikban 251 volt a felvettek száma. Amint a kétféle számadat összehasonlításából kitűnik, kevesebben vették igénybe a menzát, mint ahányan felvételt kértek és kaptak. A magyarázat az, hogy a felvételért folyamodók 98 százaléka kedvezményt is kér, s ha nem kap, nagyobb részük nem veszi igénybe az ottétkezést. *Kedvezményt azonban csak az az igazoltan rászorult kaphat, aki megfelelő tanulmányi előmenetelt mutat fel.* Nem elég tehát, hogy valaki szegény, hanem szorgalmas és eredményes tanulásról is bizonyosságot kell tennie; másfelől nem elegendő az, hogy valaki megfelelő tanulmányi eredményt mutat fel, de azt is igazolnia kell, hogy anyagi vi-

szonyai miatt rászorult a köz támogatására. Szóval: kedvezményt *csak érdemes rászorult* hallgató nyerhet; annál inkább, mert már maga a teljes díj is bizonyos fokú kedvezményt jelent.

Az elmondottak után, ha valaki folyamodó, aki nincs egészen rászorulva a menzára, nem kap akkora kedvezményt, amelyért „érdemes legyen“ a menzai étkezést igénybe vennie, — egyszerűen nem váltja ki a jegyét. Anélkül „természetesen“, hogy ezt az elhatározását bejelentené, azaz nyert jogáról lemondana: azt fenntartja. Arra, hogy ezzel másik társának — aki esetleg szívesen venné a neki nem megfelelő kedvezményt is — kárt okoz, fiatalos önzésében nem gondol. Nekünk viszont, mivel az igénybe nem vételnek számtalan oka lehet a betegségtől az említett elhatározásig, és minthogy az elvesztett jogot később — korlátolt lehetőségeink miatt — már nem tudnók visszaadni, — egyideig várnunk kell. Vannak olyanok is, nem kis számmal, akik a kedvezményes 18, 12 és 6 pengőket sem tudják idejére előteremteni, vagy pár napig egyéb okból távol vannak. Azokra a napokra esedékes segélyük tehát, melyeken nem étkeznek a menzán, szintén megtakarítást jelent. Az említett titkár-pénztáros és ellenőr az ilyeneket pontosan számon tartják és azokra a napokra nem is rendelnek nekik étkezést. Ez a magyarázata a fennebb említett megtakarításoknak.

Nem lehet meglepő, hogy a mai gazdasági viszonyok közt nagy számmal keletkező kifözések és kosztadó helyek igyekeznek erős versenyt támasztani menzánknak is. Minket ez — természetesen — nem izgat. Nem lévén nyerészkedési célú vállalkozás, mi csak arra törekszünk, hogy jót és elegendőt, lehető olcsón adjunk azoknak, akik hozzánk fordulnak. Hiszen férőhelyünk is mindössze 250—260 emberre van. Ha valaki máshol neki megfelelőbbet vagy olcsóbbat kap, mi nem kényszeríthetjük, de nem is akarjuk arra kényszeríteni, hogy hozzánk jöjjön. Arra azonban, hogy a verseny nem mindig előnyös az ifjúságra nézve, — épen ebben az évben merült fel jellemző példa: Egy kosztadó a miénknél alig valamivel drágább áron, állítólag sokkal jobb kosztot adott. Valami 40—50 kosztosának 80 százaléka egyetemi hallgató volt. Egy szép napon (a hónap 11-én) aztán hiába jelentkeztek az egész hó-

napra kiízetett étkezésre: a kosztadó elköltözött és amikor rendőri segítséggel rátaláltak, kijelentette, hogy csődbe jutott. A dologból herce-hurca lett, csak épen ebéd és vacsora nem. Az illető kosztadó tisztességéhez egyébként, mint mondják, kétség nem fér; csupán elszámította magát. A Mensa Academica (Publica) ilyennek természetesen nem teheti ki magát; neki megvannak a maga céljai, melyek elérésére a rendelkezésre álló eszközök szigorú mérlegelésével törekszik.

Az ebéd és vacsora díja ebben az évben is napi 80 fillér volt; ennyit fizettünk az Élelmezési Osztálynak minden étkező után. Minthogy ez tulajdonképpen a nyers anyag ára, az elkészítés, felszolgálás és a kezelés (adminisztráció) költségei kedvezmény számba mennek az u. n. teljes díjat fizetőknél is. Az ilyen módon átlag 24 pengős élelmezési díjból az alábbi kedvezményeket adtuk:

Kedvezmény	Az I.	A II.	Jegyzet
	félévben		
havi 6 pengőt fizető	26	35	e kedvezmények évi összege: 18.360 P.
„ 12 „ „	69	65	
„ 18 „ „	80	78	
ingyenes	11	11	
Összesen :	186	189	

Fájdalom, nem mondhatjuk, hogy eleget adhattunk; többre lett volna szükség. Az a tény, hogy a Diákjóléti és Diákvédő Iroda 3074 pengővel volt kénytelen kiegészíteni a nem elegendő segílyt, legékezebb bizonyítéka ennek. Intézőbizottságunk sokszor a legnehezebb helyzetekben volt. Nemcsak akkor, amikor érdemes ifjaknak nem adhatott eleget; hanem még inkább olyankor, mikor kevésbé jó tanuló, de ádázul koplaló hallgatók kéréseivel kellett foglalkoznia. Sohasem feledkezünk meg a kellő szigorúságról, mely — szilárd meggyőződésünk szerint — épen az illetők érdekében, az ő javukra is van; voltak azonban mégis esetek, mikor legalább a pillanatnyi se-

gítségét embertelenség lett volna megtagadnunk. Vannak esetek, mikor az élet döbbenetes nyomorúsága ellenállhatatlanul követeli, hogy az elvi szempontokat enyhébben kezeljük; és hány ilyen eset merül fel egy év alatt?!

Ami a Mensa Academica (Publica) anyagi gazdálkodásának eredményeit illeti, az alábbi zárszámadási tételek tájékoztatják az érdeklődőket:

I. Bevétel:

	P
1. Mult tanévi maradvány — — — — —	9705·22
2. Hallgatók járuléka a questori hivataltól — —	24012·—
3. Apróbb kártérítésekből (edénytörés, stb.) — —	17·09
4. A polgáriiskolai Tanárképző-intézettől víz- és villanydíj megtérítésére — — — — —	400·—
5. Élelmezési díjak címén befolyt — — — — —	<u>36215·10</u>
Összesen:	70349·41

II. Kiadás:

1. A titkár-pénztáros és felügyelő tiszteletdíja —	697·—
2. Bérek, jutalmak, hallgatók ünnepi megvendégelése	1787·38
3. Iroda és éttermi szükségletek, jegyek — — —	842·90
4. Edénypótlás — — — — —	657·55
5. Élelmezésért — — — — —	52780·84
6. Víz- és villanyfogyasztás megtérítése a Horthy-kollégiumnak — — — — —	<u>1400·—</u>
Összesen:	58165·67

III. Egyenleg:

Bevételből — — — — —	70349·41
Levonva a kiadást — — — — —	<u>58165·67</u>
Marad:	12183·74

Ez az összeg minden vagyonunk. Körülbelül a felére volna szükségünk annak a nagy üstnek a beszerzéséhez, melynek felállítását húzzuk-halasztjuk, de elhagynunk aligha lehet. Másik fele tartalékul szolgál a fenyegető sovány esztendőkre. Jövedelmeink már a jövő évben meg fognak csappanni. Részben

azzal, hogy minden beíratkozott hallgató után 70—80 fillérrel kevesebbet fogunk kapni. Kétségtelenül kevesebb lesz a beíratkozók száma is, mert hiszen a most egyetemre kerülők éveiben kevesebben születtek. Végül az Egyetemi Tanácsnak méltóztatott úgy határoznia, hogy bizonyos számú hallgatónak a beíratkozási mellékdíjak is elengedhetők, amiben a Mensa céljára fizetendő összeg is benne van. Ezt a határozatot a gazdasági helyzet állandó romlásának parancsa szülte. Ugyanez a romlás azonban előreláthatólag azt is magával hozza, hogy élelmezési segélyért többen fognak folyamodni: arra rászorultak és érdemesek. Nagyon kell tehát vigyáznunk, hogy az a kis tartalék csak a végső szükség esetén használtassék fel.

A gazdasági viszonyokkal való alapos számvetés vezetett arra, hogy az Élelmezési Osztály vezetőjével való megállapodás alapján *jövőre a napi 80 fillér helyett az Élelmezési Osztálynak 70 fillért fizessünk, a nélkül, hogy az élelemnek akár mennyiségén, akár minőségén megérződnék a díj leszállítása*. Ennek következtében volnának havi 21, 15, 10 és 5 pengőt fizetők; a különbözetet mindeniknél a Mensa Academica (Publica) fizetné.

Szeged, 1933. július hó 3-án.

Dr. Berecz János s. k.
 egyetemi ny. r. tanár,
 a Mensa Academica (Publica)
 intézőbizottságának elnöke.